

Υπόθεση T-10/91 R

Λέον Bodson κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1991 133

Περίληψη της Διατάξεως

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Προσφυγές υπαλλήλων — Υποβολή αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων με αντικείμενο διαφορετικό εκείνου της κυρίας προσφυγής και χωρίς να έχει προηγουμένως υποβληθεί διοικητική ένσταση — Απαράδεκτη (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 186· Κανονισμός Διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2· Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως, άρθρα 90 και 91)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ της 11ης Μαρτίου 1991 *

Στην υπόθεση T-10/91 R,

Λέον Bodson, μόνιμος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της εταιρίας Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

αιτών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsultus, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, με την οποία ζητείται να απαλλαγεί ο προσφεύγων, έως την ημέρα της τοποθετήσεώς του σε οργανική θέση, από την υποχρέωση συμμορφώσεως προς τους όρους εργασίας που επιβάλλονται από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Φεβρουαρίου 1991, ο αιτών άσκησε προσφυγή ζητώντας να ακυρωθεί η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί μη τοποθετήσεως του προσφεύγοντος σε οργανική θέση καθώς και να καταδικαστεί το καθού όργανο να καταβάλει το ποσό των 100 ECU ημερησίως από τις 31 Ιανουαρίου 1991 και μέχρι της ανατοποθετήσεως του προσφεύγοντος σε οργανική θέση.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, ο προσφεύγων ζήτησε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, να απαλλαγεί από όλες τις εκ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως υποχρεώσεις των εν ενεργεία μονίμων υπαλλήλων μέχρι της ημέρας της ανατοποθετήσεώς του σε οργανική θέση.
- 3 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τις παρατηρήσεις του στις 20 Φεβρουαρίου 1991.

- 4 Προτού εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, πρέπει να υπενθυμιστούν συνοπτικώς τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην άσκηση της προσφυγής επί της ουσίας.
- 5 Ο αιτών, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τέθηκε το 1980 στη διάθεση του Γραφείου Εκκαθαρίσεως Λογαριασμών του Ταμείου Ασθενείας στο Λουξεμβούργο, η οργάνωση του οποίου έχει ανατεθεί στην Επιτροπή. Στις 20 Δεκεμβρίου 1988, έληξε η διάθεση του αιτούντος στο εν λόγω γραφείο και ο αιτών επανεντάχθηκε στις υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από 1ης Ιανουαρίου 1989.
- 6 Ο αιτών, στον οποίο ανατέθηκαν διάφορα καθήκοντα εντός του οργάνου, θεωρώντας ότι από τις 5 Φεβρουαρίου 1990 δεν ήταν τοποθετημένος σε ορισμένη θέση, παρά τις προσπάθειες που είχε καταβάλει προκειμένου να τοποθετηθεί σε θέση αντιστοιχούσα στον βαθμό του και την επαγγελματική του πείρα, υπέβαλε διοικητική ένσταση, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), κατά της αρνήσεως του εν λόγω οργάνου να τον τοποθετήσει σε οργανική θέση.
- 7 Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 1990, ο Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πληροφόρησε τον αιτούντα ότι θεωρούσε τη διοικητική του ένσταση παραδεκτή και βάσιμη, καθόσον ο αιτών, στηριζόμενος στο άρθρο 7 του ΚΥΚ, διαμαρτυρόταν διότι από τις 5 Φεβρουαρίου 1990 δεν ήταν πλέον τοποθετημένος σε ορισμένη θέση. Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου προσέθετε ότι είχε δώσει τις αναγκαίες οδηγίες στις αρμόδιες υπηρεσίες ώστε να μπορέσει ο αιτών να τοποθετηθεί σε ορισμένη θέση, υπογραμμίζοντας πάντως συναφώς ότι αυτό προϋπέθετε επίδειξη, και εκ μέρους του ενδιαφερομένου υπαλλήλου, πνεύματος καλής θελήσεως και συνεργασίας με τη διοίκηση.
- 8 Ο αιτών, θεωρώντας ότι κατόπιν αυτών εξακολουθούσε να μην έχει τοποθετηθεί σε ορισμένη θέση, υπέβαλε, στις 23 Ιανουαρίου 1991, νέα διοικητική ένσταση κατά της σιωπηρής αποφάσεως του οργάνου να μην τον τοποθετήσει σε οργανική θέση. Την 1η Φεβρουαρίου, υπέβαλε ένσταση με διευρυμένο αίτημα, ζητώντας την καταβολή του ποσού των 100 ECU ημερησίως προς αποκατάσταση της ζημίας που θεωρεί ότι υφίσταται εξ αιτίας της υπηρεσιακής του καταστάσεως.

Σκεπτικό

- 9 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο οποίος εφαρμόζεται κατ' αναλογία στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, εναπόκειται στον αιτούντα να προσδιορίσει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.
- 10 Όσον αφορά τους ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη των ζητούμενων προσωρινών μέτρων, ο αιτών υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου αναγνώρισε την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 7 του ΚΥΚ καθόσον ο αιτών δεν είναι τοποθετημένος σε οργανική θέση από τις 5 Φεβρουαρίου 1990, η προϋπόθεση της υπάρξεως *fumus boni juris* πληρούται.
- 11 Όσον αφορά το επείγον της υποθέσεως, ο αιτών υποστηρίζει ότι η άρνηση του οργάνου να ικανοποιήσει τα αιτήματα της παροχής αρωγής και της τοποθετήσεώς του σε οργανική θέση έχουν ιδιαίτερα σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία του. Αναφέρει συναφώς ότι η μόνιμη κατάσταση ανησυχίας και αβεβαιότητας όσον αφορά το επαγγελματικό του μέλλον, στην οποία βρίσκεται, του έχουν προκαλέσει αφόρητο άγχος, το οποίο αυξάνει σημαντικά τους κινδύνους να υποστεί καρδιαγγειακό επεισόδιο. Ο αιτών υποστηρίζει ότι, για να μειωθούν οι κίνδυνοι αυτοί, εν αναμονή της εκπληρώσεως εκ μέρους του καθού των υποχρεώσεων που υπέχει έναντι αυτού, πρέπει να περιοριστούν οι καταστάσεις προστριβής τις οποίες ενδέχεται να αντιμετωπίσει και, ειδικότερα, καταστάσεις που αφορούν την εκ μέρους των εν ενεργεία υπαλλήλων τήρηση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται από τον ΚΥΚ.
- 12 Το καθού ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων. Αμφισβητεί τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο αιτών, χωρίς ωστόσο να τα εξετάζει λεπτομερώς, και διατείνεται, ειδικότερα, ότι δεν υπάρχει κανένας λογικός ειρμός μεταξύ της εκδοχής των πραγματικών περιστατικών που υποστηρίζει ο αιτών και της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων.
- 13 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί, εξάλλου, ότι η αίτηση του Bodson στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι παραδεκτή, καθόσον, αφενός, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και, αφετέρου, ο αιτών δεν προβάλλει έννομο συμφέρον για τη λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη του καθού, η ευδοκίμηση της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων θα είχε ως συνέπεια την πλήρη ανατροπή της υποθέσεως επί της ουσίας, δεδομένου ότι με το ζητούμενο προσωρινό μέτρο επι-

διδέκεται σκοπός αντίθετος από εκείνον που επιδιώκουν τα αιτήματα της κύριας προσφυγής.

- 14 Το καθού θεωρεί, όσον αφορά το επείγον της υποθέσεως, ότι, ακόμα και αν τα επιχειρήματα του αιτούντος μπορούσαν να αποδείξουν, στην εσχάτη των περιπτώσεων, ότι επείγει η τοποθέτησή του σε οργανική θέση, είναι σαφές ότι δεν υφίσταται καμία σχέση μεταξύ των υποτιθεμένων πραγματικών περιστατικών και του αιτήματος του Bodson να απαλλαγεί από κάθε εκ του ΚΥΚ υποχρέωσή του.
- 15 Παρατηρείται ότι, ενώ με την κύρια προσφυγή του ο Bodson ζητεί την ακύρωση της υποτιθεμένης αποφάσεως του Κοινοβουλίου να μην τον τοποθετήσει σε ορισμένη θέση, με την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων ζητείται, αντιθέτως, να απαλλαγεί ο αιτών, μέχρι της ανατοποθετήσεώς του σε οργανική θέση, από όλες τις εκ του ΚΥΚ υποχρεώσεις των εν ενεργεία υπαλλήλων.
- 16 Πρέπει, επίσης, να παρατηρηθεί ότι η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων ενέχει νέο αίτημα, το οποίο εξέρχεται του πλαισίου των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλε ο αιτών στην Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (στο εξής: ΑΔΑ), οι οποίες έβαλλαν κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ να μην τοποθετήσει τον αιτούντα σε οργανική θέση.
- 17 Στην πραγματικότητα, ο αιτών, με την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, επιδιώκει από το Πρωτοδικείο ένα αποτέλεσμα το οποίο θα έπρεπε να επιδιώξει κατά τη διαδικασία του άρθρου 90 του ΚΥΚ. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ο αιτών όφειλε να υποβάλει προηγουμένως στην ΑΔΑ αίτηση με την οποία να ζητεί την απαλλαγή του από τις εκ του ΚΥΚ υποχρεώσεις του, προτού υποβάλει, ενδεχομένως, διοικητική ένσταση δυνάμει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου κατά της ενδεχομένης αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεώς του. Όπως προκύπτει από το άρθρο 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, μόνον αν έχει υποβληθεί τέτοια διοικητική ένσταση στην ΑΔΑ μπορεί να κριθεί παραδεκτή προσφυγή με την οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο η αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή η λήψη προσωρινών μέτρων, έστω και εν απουσία σιωπηρής ή ρητής απορριπτικής αποφάσεως.

- 18 Επίσης, όσον αφορά τον κίνδυνο προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας και, ειδικότερα, τους λόγους υγείας που δικαιολογούν, κατά τον αιτούντα, την απαλλαγή του από τις εκ του ΚΥΚ υποχρεώσεις του μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας, πρέπει να προστεθεί ότι, κατά το άρθρο 59 του ΚΥΚ, « ο υπάλληλος που αποδεικνύει ότι κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω ασθενείας (...) απολαύει αυτοδικαίως αναρρωτικής αδείας ». Αν υποτεθεί ότι υφίσταται κίνδυνος προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στην υγεία του αιτούντος, ο κίνδυνος αυτός θα μπορούσε να αποτραπεί με την εφαρμογή των καταλλήλων διατάξεων του ΚΥΚ.
- 19 Ενόψει των ανωτέρω, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων που υποβλήθηκε στο Πρωτοδικείο εμφανίζεται ως συνιστώσα κατάχρηση διαδικασίας· συνεπώς, η αίτηση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων ως απαράδεκτη.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 11 Μαρτίου 1991.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça